

Historie plemene

Je to jedno z nejstarších plemen mezi kontinentálními stavěči. Byl znám už za Jindřicha IV., v XVI. století, tehdy byl bourbonský ohař vyhledávaným psem pro lov křepelek.

Ve svém díle *Historie Naturelle* z roku 1598 zmiňuje Itál Aldovrandi existenci BOURBONSKÉHO PSA (psa z Bourbonška).

Je tedy zřejmé, že tento pes existoval již v dávných dobách, za dobrého krále Jindřicha IV. a těšil se výborné pověsti, když je o něm zmínka i v tak známém vědeckém díle té doby.

Je dost pravěpodobné, že všichni krátkosrstí evropští ohaři mají společného předka, jehož je možné jej označit za EVROPSKÉHO OHAŘE.

Každé plemeno má svůj *raison d'être*. Jeho existence je výsledkem získaných vědomostí a chovatelské selekce zkušených chovatelů, kteří chtěli upevnit pevné povahy i morfologické a lovecké kvality, které by byly v souladu se způsobem použití, k němuž svoje psy šlechtili.

Ze společných kořenů vznikali psi rozdílných povah a znaků, což byl důsledek faktu, že chovy byly izolované. Intuitivní selekce, kterou prováděli chovatelé-lovcí, kladla důraz na určité, specifické znaky, čímž došlo k vzniku různých, regionálně se vyskytujících plemen, která jsou si přitom ovšem stále příbuzná.

Je zřejmé, že honiči dominantní krve, kteří byli stále chováni příbuzensky, mají svůj podíl na FORMOVÁNÍ plemen stavěčů, ale nelze zapomenout, že to bylo již dávno a že před stem nebo dvěma sty lety nebyly tytéž možnosti, jako jsou ve XXI. století.

Těsné sousedství místa vzniku dvou plemen, která jsou si morfologicky tak nepodobná, jako je bourbonský ohař a auvergnéský ohař, je toho dokladem nejpatrnějším.

Francouzská revoluce způsobila černou díru v historii našich psů, ale přesto jsme v tom prázdnu našli stopu, z maličko pozdější doby, v archivech rodin d'Orléans na zámku Randan a u Chabannes de la Palice (provincie Bourbonško).

Během XIX. století se typ plemene upevnil v Allier a v okolních départementech a náš bourbonský ohař se stal vyhledávaným psem.

Byly oceňovány specifické vlastnosti těchto psů, jejich elegance a otužilost, jejich zajímavé zbarvení, jejich jemná a přátelská povaha. A také bystrá inteligence, která jim umožňuje adaptovat se na lov všech druhů lovné zvěře.

První světová válka přinesla těžké období pro všechny psy, a také pro bourbonského ohaře, ale založení samostatného chovatelského klubu v roce 1919 bylo velmi dobrým počinem, který následně umožnil jeho návrat na to místo, které mu kdysi patřilo.

O třicet let později, po druhé světové válce, se situace všech našich regionálních plemen stala kritickou, především proto, že chyběl zájem, který by si zasloužila.

V roce 1970 se sdružila skupina nadšenců, aby společně vzkřísili toto starobylé plemeno.

A dnes, dnes je toto plemeno znovu živé.